

ויקהל פקודי צו גיוס

הרב יחיאל מיכל מונדרוביץ', מרצה בכיר

בבוא משה להתחיל בבניית המשכן, מקהיל את בני ומכריז: **קרא ה' בָּשֵׁם בְּצִלְאֵל בֶּן אוֹרֵי בֶן חוֹר לְמִטָּה יְהוּדָה**. המפרשים מדייקים ושואלים, היכן מצאנו שהקב"ה קרא לבצלאל? איפה נשמעה קריאה זו?

כתב **הג"ר משה פיינשטיין** כי הכישרונות המולדים באדם הם הנה 'קול קורא' ממעל. האדם מחויב להעניק לה' ולהטיב לעולם מהכישרורים שהקב"ה העניק לו, כפי שדרשו חז"ל עה"פ **כִּי־בָד אֶת ה' מֵהוֹנֵךְ (משלי ג) 'ממה שחנך'.** האחד נולד עם כושר ארגון. חבירו ביכולת ביצוע. יש שהתברך בקול שירה, בלשון למודים, בעט סופר מהיר, ה'מתנות' עמן נולדנו הן 'צו גיוס', 'בוא והתייצב!', קריאת ה' אל הדגל, לקדש בהן שם שמים.

בצלאל היה כשרוני באופן יוצא מן הכלל, עודו בגיל צעיר, והנה נאמר עליו **וַיִּמְלֵא אֱתוֹ רוּחַ א' בְּחָכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה, וְלַחֲשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת, וּבַחֲרֹשֶׁת אָבֶן... וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ... לַעֲשׂוֹת בְּכָל מְלָאכַת מַחֲשָׁבֹת. הקב"ה חננו, וזו קריאה! עמוד וגש לעשות למען ה'! זו קריאה לדורות!**

בנוסף להיות בצלאל רב אמנים, נתברך אף **ביכולת ההוראה**. בצלאל נחון בכישרון **להעביר** חכמה וללמד אחרים, כפי שנא' **וְלְהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ. יש היודע ללמוד דף גמרא, ויש היודע ללמדו.** כישורים שונים הם, כי לא כל המרבה בלימוד – יודע להחכים את האחרים. כאשר ה' נותן בלב אדם מתנה נשגבה של **וְלְהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ**, הינו **מגויס בעל כורחו**, בקריאה עילאית, לפתח ולממש כישרון זה ולהעביר תורה וחכמה, להיות טופח ע"מ להטפוח, להשפיע להשקיע ולהגביה אחרים עמו טפח וטפחיים, לצמרות הבינה ופסגות הדעת.

בצלאל אף מוכיח חכמה ודעת בכך שיוצר **שיתוף** מלא עם רעהו אהליאב בן אחיסמך. איש נבון יודע כי לשאלת 'מי בראש' יש תשובה אמיתית אחת: **'ומלכם בראשם'**. פועלים יחד להגדיל מלכות שמים. בצלאל מוביל ומדריך את עושי המלאכה לעבוד **בהרמוניה**, איש איש על מלאכתו, שהרי לכולם מטרה זהה. בקרב חכמי הלב אין תחרות, זו הפוגעת בהישגים ויעדים. בפר' השבוע, ויקהל פקודי, מוצאים 'תערובת לשונית' בין **וַיַּעַשׂ לְבִין וַיַּעֲשׂוּ**, ביחיד

וברבים. ללמדנו על תמימות הדעים ששרתה בין צוותי האומנים במלאכת המשכן. **כולם יחד וכל אחד לחוד**, כי עושים לשם שמים! גם זה בהשראת בצלאל והחכמה האלוקית שבו!

בתום המלאכה רואה משה רבינו את התוצר המושלם, המעיד על אחדות בין עושי המלאכה. כאשר אין קנאה ותחרות יש מקום להשראת השכינה, ואכן כך הוא מברכם 'יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם'.

מוסדות חינוך הם 'בתי יוצר לאנשי קודש', שבתוך כל אחד תשרה שכינה. על 'עושי המלאכה' לפעול יחד בתזמון ובאחידות, וכך יזכו ויגיעו לדיוק הנדרש. אין מקום לתחרותיות בין חברי צוות, חלילה להתנשאות פנימית הפוגעת בתפוקה. על ראשי המערכות והמנהלים לעודד את שומרי משמרת הקודש שיהיה כל אחד משקיע במשבצתו היעודה, מבלי לפגוע ולגרוע כמלוא נימה במוכן לחברו. נגלה ונטפח את הכישרונות במיוחדים שבכל אחד ואחד, הן בצוות והן בתלמידים, נשמע את **קריאת ה'** הגלומה בכישרונות ה'מולדים' בקרבנו בס"ד. **יחד** נהפוך 'חומר גלם' ונכשירו להיות 'כלי שרת'. נזכה ל'ושכנתי בתוכם'.

בהצלחה בעבודת הקודש!

יחיאל מיכל מונדרוביץ'

yym@gmail.com123